TVÄRS GENOM CANADA

Reseskildringar från en semestertripp av OTTO ELANDER.

En liten jämförelse, som inte utfaller till vår fördel. — Vad ser mitt tjusta öga? — Bland gamla vänner. — Rask expedition. — Resans clou. Målskjutning med pekfingret. — Newyork i aftonbelysning. — Till Montreal!

II.

Inloppet till Halifax är underbart vackert. Hamnen är 6 eng. mil i längd och omkring 1 mil bred samt skyddas effektivt av Macnab- och George-öarne. Såsom varande Canadas förnämsta isfria hamn — endast St. John försöker tävla med den — erbjuder den särskilt under vintermånader en mycket livlig tavla, då ångare från alla delar av världen söka sig in där. Och Canadas regering har också förstått betydelsen av denna hamn och varit allt annat än snålt, när det gällt anslag till förbättringar av densamma. Under de sista åren har regeringen anslagit — hör och häpna! — den lilla nätta summan av 35,000,000 dollars till kaj- och dockbyggnader i Halifax.

Om man i detta samband tänker på vad statsmakterna i Sverige gjort för vårt lands förnämsta isfria hamn Göteborg! Men jag vågar icke fortsätta. Göteborg är ju så "rik" och vill den ha några förbättringar, kan den göra det själv! Jag kan ej neka till att när jag hörde vad regeringen i Canada, utan knot från något håll i det vidsträckta landet, hade gjort för det lilla Halifax med dess 70,000 invånare, lyfte jag aktningsfullt på hatten för den liberala framsynthet, som kommit till synes genom det storartade anslaget.

När "Drottningholm" efter en timmes färd upp genom hamnen lade till vid regeringens landningsplats, vimlade det av människor på bryggan. Jag stod och tittade ned på folkhopen, fullkomligt likgiltig för alla dessa mig främmande människor.

Men vad ser mitt tjusta öga? Står inte Vasa- och Nordstjärneriddaren Charles K. Johansen, Nordstjärnans i New York bekante redaktör, där uppe? Och vid hans sida — jo, visst är det Hilmer Lundbeck, Amerikalinjens direktör i New York! Vad vill detta säga? Och där står Axel Hedman, den berömde svenske New York-arkitekten! Och Stanislaus, "Sveas" i Worcester, Mass., gamle redaktör!

Mina ögon hade ej bedragit mig. När landgången lades ut, fylldes den ögonblickligen av alla dessa gamla vänner ,som hade rest upp från New York för att mottaga "Drottningholm" första gången den anlöpte Canada. De voro direktör Lundbecks gäster, alla framstående svensk-amerikaner från olika delar av Förenta Staterna, av vilka jag kände de allra flesta.

Det blev nytt liv ombord på "Drottningholm" när alla dessa nya passagerare kommo, och jag ,som hade tänkt att avvika i Halifax och därifrån taga mig fram till Montreal och västra Canada, beslöt plötsligt att fortsätta resan till New York. Och det beslutet ångrade jag förvisso icke.

* * *

Halifax är en gammal stad, grundad 1749 av earlen av Halifax. Den har i nuvarande stund 72,000 invånare och växer kraftigt år från år. Här har England anlagt en kraftig flott- och militärstation, och staden bär också tydliga spår av det militära inslaget. Halifax är helt naturligt väl befäst, försvaras av fyra fort och kallas Amerikas "Kronstadt." Att tränga in i denna hamn blir säkerligen en svår sak för den bäst rustade fiende. Det gamla citadellet ser respektingivande ut, men de nyanlagda forten tala säkerligen ett annat och kraftigare, "modernare" språk ,om det en dag gäller.

Staden själv är välbebyggd och dess byggnader ,allmänna såväl som enskilda, tilltalande och stilfulla. Den präktiga hamnen är dock stadens stolthet och livskälla. Här är Canadian National Järnvägens östra ändpunkt, och dess stationsbyggnad är fullkomligt up-to-date.

För immigranternas räkning har en inspektionsbyggnad uppförts, som vida överträffar New Yorks beryktade Ellis Island. Här underkastas invandraren en mycket noggrann undersökning, men betraktas dock ej som en brottsling utan som en vanlig, hygglig människa, som söker sig en ny boplats i främmande land. Undersökningen med de 300 immigranter, som "Drottningholm" medfört, gick också mycket raskt och redan ¾ timme efter landstigningen voro alla färdiga att fortsätta sin färd västerut. Det där kallar jag rekord!

Nova Scotia, där Halifax ligger, är ett av naturen mycket gynnat land. Åkerbruk är huvudnäringen, men dessutom är gruvdriften mycket upparbetad. Trefjärdedelar av Canadas kol brytas i Nova Scotias kolgruvor. Årligen brytes kol därstädes för en summa av 34 milj. dollar, och enär royalty betalas till regeringen av gruvägarne, betalas en tredjedel av statens skatt härigenom. Guld påträffas också härstädes likasom järn, kalk, sandsten, granit och klippsalt.

Fiskerierna i Nova Scotia äro av mycket stor betydenhet ,och årsinkomsten härav är omkring 15 milj. doll. Man sade mig att skandinaviska fiskare voro eftersökta och lätt kunde erhålla plats och tjäna goda pängar. Men jag upplyste, att Sveriges fiskare ej höra till den utvandrande delen av vårt folk.

Nova Scotia torde ej vara lämpligt för invandrare. Enligt officiella uppgifter, som jag erhållit, finnas i denna stat (1921) endast 490 svenskar, 482 norskar o. 353 danskar. På den fruktbara Prince Edward-ön norr om Nova Scotia finnas resp. 6, 10 och 17, vilka siffror ju tala sitt eget språk. I New Brunswick, den tredje av de s.k. maritima provinserna, finnas 578 svenskar, 588 norskar och 976 danskar. Att våra utvandrande landsmän ej söka sig till dessa stater, beror naturligtvis på, att inga arbetsmöjligheter och inga framtidsutsikter bjudas dem här. Detta beror naturligtvis i sin ordning på, att dessa stater äro gamla, att allt det bästa, som där finnes, redan är upptaget och endast den, som har pengar i plånboken, har någon utsikt att bereda sig en trygg ställning. En var som har ett kapital av, låt oss säga 10,000 kr., kan i dessa stater skaffa sig en god ställning, men den sortens emigranter äro nog så tämligen tunnsådda.

* * *

Redan två timmar efter landningen var "Drottningholm" färdig att fortsätta resan till New York. De nya passagerarne förde solsken och vackert väder med sig ,och efter en charmant middag, då dessa från de torrlagda Staterna kommande hunnit förfriska sig, stod glädjen högt i tak. Atlanten låg som en spegel under hela färden.

Den sista dagen på havet är alltid ägnad åt idrottstävlingar. Liksom de Olympiska spelen i land äro mycket gouterade både av deltagare och åskådare, så äro de "Atlantiska Spelen" ombord på de olika Atlanter-ångarne resans "clou." Då äro alla ombord gamla, goda vänner ,som anförtrott varandra sina öden från vaggan till n. v. stund och som svurit varandra "trohet in i döden." Kaptenen och befäl "blanda sig i massan' 'och leda "spelen."

Med musikkåren i spetsen, med flygande fanor och standar och under avsjungande av "Vi gå över daggstänkta berg, fallera" — öppnades "Spelen" med en marsch kring däcken, varefter kapten J. G. Anderberg förkunnade, att "Spelen" hade öppnats.

Tävlingarne bestodo i olika slags idrotter: kapplöpning i säck, plockning av potatis med sked, brottning på bommen, målskjutning med — pekfingret (som alltid hamnade i en såpburk!) m. m., m. m.

Allt detta oskyldiga skämt filmades av direktör Tage ,och om hans bivande åskådare få lika roligt som vi hade då, så....

De "Atlantiska Spelen" avslutades med stor bal ,och är det mig möjligt att nöjaktigt uppgiva, när "balen avblåstes." Ty då hade jag slumrat på mitt öra i många timmar.

* * *

Dagen därpå inlöpte vi vid middagstiden i Hudson river och togo lots vid Sandy Hook. Som det var söndag och vi i alla fall ej fingo komma i land förrän dagen därpå, gick färden för sakta maskin uppför floden, och först vid 6-tiden på e. m. kastade vi ankar utanför bolagets docka. New York i aftonbelysning är en sevärdhet. Alla de tusentals ljusreklamerna förläna ett förtrollande behag åt jättestaden, och nykomlingen tröttnar aldrig att betrakta den underbara tavlan.

* * *

Senare på aftonen förrättades "prisutdelning" ombord ,och kapten Anderberg höll ett vackert tal till alla de tävlande. Själv hade han under den s. k. "kaptensmiddagen" varit föremål för upprepade hyllningar från de belåtna passagerarne, vilka ej nog kunde prisa den trevnad ,som hade härskat ombord under hela resan. Ja, en av talarne berättade att det t. o. m. varit på tal passagerarne emellan att göra myteri och bemäktiga sig ångaren för att fortsätta trippen till Stilla Havet — så hade man trivts ombord!

Ja, en resa över Havet med "vår egen linjes" ångare är i sanning en lustfärd från början till slut. Tack vare denna vår egen linje är ju resan nu lika lätt och behaglig som en tripp mellan Göteborg och Stockholm — man går ombord i Göteborgs hamn, skaffar sig en däckstol a 3 kr., letar reda på sin hytt, sin plats vid bordet och sin badtid — och så, rätt som det är, är man över "den lilla silldammen", som amerikanarne kalla Atlanten.

En lämpligare semestertur än Göteborg—New York—Washington—Niagara Falls—Chicago kan man knappast tänka sig, och hela resan går på en månad! Om man är aldrig så trött och utsliten, när man reser ut, så kan man vara förvissad om att "en ny och bättre människa" kommer hem igen!

* * *

Måndagen 5 maj landstego vi i New York och sedan jag under dagens lopp hälsat på hos några gamla vänner, fortsatte jag på kvällen med N. Y. Central-banan till Montreal.

Världens Bästa Tuggtobak

COPENHAGEN

Den rikaste lukt.

Tuggtobaken som varar länget.

HOS ALLA HANDLARE

TEGEN.

För S. C. T. av Einar Cantzler.

Det är vintersol över tegen,
och tyst står skogen i dvala,
och dit ställas gärna stegen
från vidsvepta slätter kala.

Det är frid i de täta snåren,
blott haren har stigar här.
De första fjäten av våren
födas i stillheten där. . . .

I toppen av resliga granar
har korsnäbben högtidsmål,
och ekorren ivrigt spanar
och tycker förvisst han är snål.

Snart i blommor och grönt är tegen,
snart är våren och livsglädjen här;
ifrån solstekta slätter ställs stegen
till svalkan och stillheten där.

Flera amerikanska stipendier till svenska studenter

Sverige-Amerika-stiftelsen i Stockholm utvidgar sin verksamhet.

Sverige-Amerika-stiftelsen har sedan flera år tillbaka i samarbete med systerorganisationen här i Amerika, American Scandinavian Foundation, varje år utdelat ett 20-tal stipendier om $1,000, varav halva antalet tilldelats svenska studenter för studier vid amerikanska universitet och andra hälften amerikanska studenter för studier i Sverige. Resultatet härav har varit så uppmuntrande, att en ökning av stiftelsens stipendieverksamhet länge varit ett önskemål. Särskilt har det ansetts önskvärt att kunna giva unga svenska högskoleutbildade män tillfälle till praktisk utbildning i amerikanska banker och ledande handels- och industriföretag.

Sverige-Amerika-stiftelsens vice ordförande, hr A. R. Nordvall, har varit på besök i Amerika för att verka för utvidgande av stipendieverksamheten och nu återvänt hem med gott resultat.

Följande amerikanska företag ha nämligen förbundit sig att emottaga och utbilda av stiftelsen utsedda svenskar att arbeta i perioder om två år inom respektive organisationer och att lämna åt var och en ett stipendium av $1,500 per år.

Banker: J. P. Morgan Comp., New York, The First National Bank of Boston, Illinois Merchants Trust Comp., Chicago, Continental and Commercial Bank, Chicago National City Bank och Guarantee Trust Comp.

Handels -och industristipendier för teknici såväl som köpmän: Niagara Falls Power Company, Niagara, Cincinnati Milling Machine Dep., Chicago, Montgomery Ward & Comp., Chicago, Metropolitan Life Insurance Comp., New York, W. R. Grace & Co., New York, samt Commonwealth Edison Comp.

Thomas A. Edison lämnar ett liknande stipendium åt kvalificerad svensk fysiker att arbeta under Edison i dennes laboratorium i West Grange.

Vetenskapliga stipendier å $1,500: The Chicago Institute of Arts and Science (Chicago Museum), Mayo Foundation for Medical Education and Research.

Två flickor och fyra unga män tillfångatogos häromdagen i Philadelphia efter en revolverstrid med polisen. Det tillhörde ett tjuvgäng.

En representant för grekiska regeringen säges nu befinna sig i Köpenhamn för att söka få köpa Danmarks vapen och krigsmaterial i händelse av att man där beslutar sig för avväpning.

En 93-årig artist, Alexander Grossman i London, arbetar fortfarande på ett mästerstycke, som han började för 37 år sedan. Det representerar jubileumsfestligheterna för drottning Victoria i Aldershot 1887.

Kameraknäpp.

Speciellt för S. C. T. av NIKODEMUS.

Sedan vår tidigaste barndom hava vi varit vana vid att man tutat oss i öronen, vilket förträffligt folk vi svenskar alltid varit och delvis fortfarande äro. Våra uppfostrare lärde oss redan under barnaåren, att våra svenska förfäder voro ena riktiga "dundergubbar." Man gav oss denna andliga rätt i en mångfald olika portioner, och barnasinnet kunde naturligtvis icke undgå att taga intryck av allt detta. Det fanns helt enkelt intet annat "riktigt" folk i världen än det svenska. Alla, som inte voro av vår stam, voro mer eller mindre underhaltiga och mindervärdiga. Inget annat land hade haft en Karl den tolvte eller Gustaf II Adolf, och intet annat land i världen hade en sådan ärorik historia som Sverige. Det kan ju tyckas, som om en uppfostran lagd på en dylik basis skulle utövat enbart gott inflytande, men den uppammade även en del mindre goda karaktärsdrag, vilka sedan kommit att följa med oss svenskar genom hela vårt liv. Vi blevo skrytsamma, inbilska och högmodiga, för att nu inte nämna ännu flera av våra mest framträdande karaktärslyten.

Att vi hava många goda sidor, äro vi mycket väl underkunniga om, och därför vill jag ej heller röra vid dem. Ni må "resa borst" hur mycket som helst, jag kommer i alla fall att "taga tjuren vid hornen" och utsätta mig för risken att bliva "stångad" av en eller annan.

Vi hava en mångfald olika exempel på hur t. ex. den kungliga svenska avundsjukan ställt till en massa förtret och ledsamheter, och jag gissar, att mer än en av dem som läsa dessa rader, hava haft känning av detta.

Svensken är även mycket stolt och tål inte att bliva sedd över axeln. Han tror sig alltid själv vara den mest betydande personen i universum, kring vilken allt och alla röra sig. Vidare är han mycket mottaglig för smicker och tycker om att bliva lovprisad. Ingenting är mera tilltalande för en svensk, än då han får tillfälle att "lysa" på ett eller annat sätt. Den som inte kan lysa på det andliga området, försöker att på annat sätt omgiva sig med en gloria av ett eller annat slag. Svensken älskar prål och lyx, i synnerhet om den senare härstammar från utlandet. Även om plånboken icke alltid lämnar sitt bifall, köper han, vad han eljest mycket väl kunde undvara, och är därför mycket omtyckt av herrar krämare, som alltid i svenskarna se sina bästa kunder.

Jag sade, att svenskarna tycka om att lysa med sin duglighet. En historia från hemlandet faller mig just i minnet. Vid en större fabrik hade man över ingången till "det allra heligaste" hängt upp ett anslag: "Tillträde för obehöriga strängeligen förbjudet." Nå, en vacker dag kom det några utlänningar på besök och bådo att få bese fabriken, emedan de voro ute i studieresa. Det mötte naturligtvis intet hinder för en utlänning, och fabriken skärskådades från alla håll, skisser och anteckningar gjordes, och när besökarna gingo sin väg, hade de ej nog vackra ord för "den svenska artigheten." En tid senare byggdes i besökarnas hemland en fullkomlig kopia av den svenska fabriken, och man använde sig till och med av svenska språket i reklamerna.

Man säger om svenskarna i detta land, att de äro "smarta," i synnerhet då det gäller att lära sig seder och språk. Det äger nog sin riktighet men kan även förklaras genom svenskens sublima förakt för allt, som har något att skaffa med hans eget. Han hinner ej vara mer än några få månader i detta land, förrän hans tal är bemängt med en massa utländska fraser och uttryck, som han knappt själv begriper.

Svenskens störste fiende är hans eget jag. Han älskar att gå sin väg fram med högburet huvud, och hans motto är alltid att söka "klara sig själv" utan inblandning av landsmän. Detta är det största misstag, vi kunna göra. Vi få taga med i beräkningen, att vi endast äro ett fåtal, och att de andra nationerna i regel hålla ihop "som ler och långhalm," under det vi som individer sträva åt skiljda håll. Det är förvånansvärt, att vi, som äro kända för att vara goda organisatörer och tämligen upplysta, ännu ej hava fått klart för oss innebörden av satsen "Enighet ger styrka."

Vi hava en massa föreningar inom skilda områden. Någon säger nu kanske, att detta jävar mitt påstående, och att svenskarna icke äro mindre väl organiserade än annat folk. Jag påstår dock, att, såsom förhållandena nu äro, är detta vårt största fördärv. Om de enskilda individerna var för sig gå sina egna vägar i mångt och mycket, har ej så stor betydelse som om svenskarnas olika organisationer sträva åt var sitt håll. När två eller flera föreningar "ligga i luven" på varandra, upparbetas vanligen en agitation för och emot, som sträcker sig långt utom den egna föreningens hank och stör. Det går så långt, att man i dispytens hetta dömer hela föreningen efter en enskild individs mer eller mindre tilltalande handlingssätt eller yttrande. För att Per, som är goodtemplare, sagt eller gjort en eller annan dumhet, så äro naturligtvis alla godtemplare fördömliga, och emedan Pål, som tillhör Vasaorden eller någon annan förening, gjort en överilad handling, så äro naturligtvis alla hans meningsfränder och föreningskamrater ena riktiga rackare. Alla religiösa människor äro skojare, därför att den eller den, som tillhört ett eller annat kristet samfund, gjort sig skyldig till en mot kristna principer stridande handling. Endast för att den eller den tillhör föreningen, kan jag naturligtvis ej tillhöra densamma. I stället går jag in i en annan organisation för att bliva i tillfälle att giva min antagonist ett kraftigt "tjuvnyp." Om jag därigenom skaffar mig flera motståndare, betyder ingenting. Man silar mygg och sväljer kameler och glömmer sin förenings vackra mål för småsaker. Man kan omöjligen tolerera en annan uppfattning än den egna. Betecknade är det förhållande, som är rådande mellan vissa grupper i Vasaorden och ett visst parti inom godtemplarorden. Ingen människa med sunt förnuft kan förneka, att dessa båda föreningar hava stora mål och många uppgifter att fylla — var på sitt område. Deras verksamhet är, tycker man, av så skild art, att man ej skulle behöva hacka ögonen ur varandra. Om man likaväl, som man ser grandet i sin broders öga, kunde se bjälken i sitt eget, så skulle mycket vara vunnet. Föreningarna skulle vinna både i styrka och numerär, och resultatet av deras arbete skulle bliva betydligt större. Nu kan naturligtvis inte en goodtemplare gå in i Vasaorden, lika litet som det skulle falla en medlem av Vasaorden in att bliva goodtemplare, även om bådas tankar i huvudsak äro kongruenta.

När skola svenskarna få sina ögon öppnade för det, som borde vara deras viktigaste intresse? Skola vi någonsin få se våra landsmän såsom en man slå vakt om sin egen kultur? Jag tror det! Hur mycket vi än blivit acklimatiserade och påverkade av canadiska förhållanden, en dag skall dock randas, när behovet framtvingar enighet. Blodets röst måste till sist göra sig hörd.

En svensk i Canada, som förnekar sitt gamla fosterland och undviker sina landsmän, kan aldrig bliva en god medborgare i sitt adoptivland. En son, som icke vill kännas vid sin moder, kan icke vara någon god människa.

Vi hava naturligtvis först och främst våra plikter mot vårt nya land, men därför kan ingen makt i världen tvinga oss att glömma det land, där vi först sågo dagens ljus, där far och mor arbetat och slitit för oss, och där vi på skolbänken inhämtat de första kunskapsmåtten.

Låt oss i varje svensk se en broder, och låt honom erfara en broders omvårdnad. Vi vinna ingenting på att kivas med varandra, men förlora allt.

SOM OMBUD
och representant
i Vancouver och övriga
British Columbia
ha vi antagit

HERR ADOLF BACKMAN

vilken sålunda är vårt befullmäktigade ombud att upptaga nya prenumerationer och inkassera för dessa samt ock för utestående prenumerationsavgifter. Vidare har han rättighet upptaga och inkassera för annonser samt för övrigt representera tidningen.

Vi rekommendera herr Backman till våra landsmäns välvilliga hågkomst och understöd.

Högaktningsfullt,

Sv. Canada Tidningen
gm
P. M. DAHL.

OBSERVANDUM!

Som det flera gånger hänt att vi erhållit brev, som med rätta skulle gått till vår kollega CANADA POSTEN, som utgives av SWEDISH CANADIAN PUBLISHING CO., 396 Logan Ave., vilja vi fästa allmänhetens uppmärksamhet därpå. Dylik felleverering av post förorsakar besvär och tidsspillan för bägge parterna.

Kommen sålunda ihåg att adressera brev till CANADA POSTEN med 396 Logan Ave. samt brev till SVENSKA CANADA TIDNINGEN, som utgives av CANADA WEEKLY PRINTING CO. med 325 Logan Ave.

Vi ha publicerat detta observandum efter samtal med herr A. Hallonquist, ägare och utgivare av Canada Posten, samt i bägges våra intressen.

EXP. AV. S. C. T.

SVENSK ALMANACKA FÖR 1925

utgiven av bankfirman Nielsen & Lundbeck, 24 State St., New York, har kommit oss till handa, och rekommenderas den till landsmän landet runt. Envar, som till nämnda firma insänder sin adress, erhåller gratis ett exemplar av boken.

"För krig mot kriget!" var hans sista maning.

Anatole France anbefaller Amerikas kvinnor att gå i fält mot krig.

Strax innan han dog, skrev den berömde franske författaren Anatole France, skriver "Ny Tid," till en delegation från en amerikansk kvinnoförening, som sänts till Frankrike med ett penningbelopp, insamlat som hjälp till återuppbyggandet av de krigshärjade trakterna, följande anmärkningsvärda ord:

Man har sagt mig att ni icke skola avvisa en hälsning från en åldring, som efter att ha genomlevat alla sin tids politiska felgrepp slutligen är kommen till insikt om att sanningen ligger i en regering genom och för folket. Ni komma från ett rikt och arbetsamt land, vilket nedtryckes av en ödesdiger berömmelse och lider mera under denna än dess stolthet vill tillstå. Ni komma för att medverka vid återuppbyggandet av våra ödelagda provinser. Edert ordningssinne vill åstadkomma mirakler.

Jag hälsar Eder välkomna!

Med avlägsnandet av krigets ruiner är emellertid icke allt gjort. Ni äro kvinnor och kvinnorna äro tapprare än männen. Rädda Ni mänskligheten! Kvinnorna måste angripa det förfärande onda, som hotar att uppsluka dem. Ni föra krig mot kriget intill döden. Hata kriget med ett osläckligt hat. Hata det och varen övertygade om dess förbrytelser! Hata det i dess triumfs högsta glans, med segerpalmen! Edert hat bringar det döden. Dräp det!

Säg icke att det är omöjligt, att krig funnits så länge människor levat och att folken alltid skola stå fientliga mot varandra. De skola måhända göra det så länge det finnes nationer. Men nationerna äro icke oförgängliga.

O kvinnor, mödrar! Våra barnbarn skola uppleva Europas förenade stater, världsrepubliken! Ädelmodiga kvinnor, gå genom länderna besjälade av denna tanke! Då skola Ni rädda Europa och bringa världen lycka.

Canada Nyheter.

(överstående från föreg. vecka.)

Nytt från Warburg, Alta. Eftersom nu julen är över och alla därmed sammanhängande kalas och nöjen, kan det vara på sin plats att låta denna tidnings läsare och läsarinnor veta, hur vi i denna avkrok av världen ha firat skandinavernas kära julhelg. Den 23 dec. hade skolbarnen en fäst, som var besökt av dem, som möjligen kunde bryta sig igenom snödrivorna. Fästen för övrigt var ju enkel därigenom, att förmågor saknades, som kunde giva fästen en tilltalande stämning. Barnen fingo en skrivbok och en penna vardera jämte en del karameller. Det var bestämt, att två svenska flickor skulle sjunga några svenska stycken, men på grund av att några trångbröstade patrioter fann detta kränkande, så ströks detta bort från det fattiga programmet. Själva fästtalet handlade i huvudsak om krig och fattiga änkor, om hur Jesus botade spetälska och till sist om hur prinsen av Wales köpte sig en gammal hatt. Under en helg som jul borde det finnas någonting mera uppmuntrande än krig och spetälska och hatthistorier — och synnerligast en julfäst för barn. Barnen förstodo ju litet eller intet av detta. För övrigt har helgen varit bra. Jag och min dotter hade äran att gästa den gemytliga familjen Örns, där en stor samling vänner voro inbjudna. Vi hade det riktigt trevligt. Som jag vet, att jag genom denna goda tidning har ett tillfälle att sända en julhälsning till de mina däruppe i Kiruna, önskar jag dem en god fortsättning på det nya året. Vänliga hälsningar till den nye redaktören, till mr Dahl med familj samt hela denna tidnings läsekrets.—Ö. N. B.

Från Percival—Stockholm. Det var ganska länge sedan det skrevs något under denna signatur från dessa platser. Orsaken är ej den, att vi liksom legat i dvala och därför ej ha genomlevat några erfarenheter, som torde vara av allmänt intresse, utan mera därför, att ej tid och tillfälle ha givits oss till korrespondens. — I början av devember månad hade vi en lyckad skörde- och tacksägelsefäst här i Percival, då ett litet program renderades och missionsoffer upptogs samt kaffe och dopp serverades. — Sedan kom förberedelsen för ett värdigt julfirande. Därom kan ej sägas mycket, emedan flyttningen till Stockholm skedde, så jag kunde ej göra några iakttagelser; men resultatet visade sig ju vid julen, först vid julottan, då kyrkan var fullsatt av åhörare, och sedan vid söndagsskolans fäst söndagen efter jul, då hon var till trängsel fylld. — Nog kunde väl sångkören ha låtit höra av sig julmorgonen; men orsaken till detta var väl det förfärliga kalla vädret, som stod emellan. Vår sångare Herby Nyström sjöng i stället. — Församlingens årsstämma hålles där lördagen den 24 jan. kl. 2 e. m. i skolhuset. — Även här i Stockholm har varit en och annan storartad högtid i Herrens gårdar. Så hade vi även här en skörde-tacksamhetsfäst någon gång i början av december månad, då vi också upptogo missionsoffer. Här kom det till en stor del på Luther Leagues ansvar att göra det så högtidligt som möjligt för församlingen vid jul. Detta skedde också. En ganska god sångkör organiserades, vilkens medlemmar ignorerade det kalla vädret och kommo regulärt tillsammans för att praktisera. De deltogo med flera nummer på söndagsskolfästen, vilka väl uppskattades av församlingen. — På nyårsvakan hade nämnda kör anordnat en mycket god konsert, bestående av sång, instrumentmusik o. deklamationer. I sanning en heder åt sådan ungdom. Vi få ej glömma att nämna, vi ha en manskör här, likaså som vi tro, att den är en av de bästa inom konferensen. Nästa gång vi skriva, så kanske vi kunna nämna, att vi ha en orkester, ty förmågor finnas här såsom David Strömgren, Valfred Olson m. fl. — Vi skola i den snaraste framtiden ha en annan konsert här. Nu för närvarande bereda vi oss för en korgauktion. — Dessa samhällen synas vara behäftade med sjukdom (flu), som har inträngt i många hem. Även så har församlingens pastor varit sängliggande sjuk en veckas tid men är nu på bättringsvägen.—R. K.

LÄKARE OCH TANDLÄKARE

DR. M. RADY
LÄKARE OCH KIRURG.
Invärtes sjukdomar (X—Ray)
652½ MAIN STR.
(Mellan Logan och Henry Ave.)
Kontorstimmar: 2—5 e. m., 6.30—8 e. m.
Telefon: Kontoret—A4480, Bostaden—A6118

DR. S. C. PETERSON
SPECIALIST i Hud-, Köns-, Urin- och Veneriska sjukdomar, har flyttat från 491 till 509 McArthur Bldg.
Ovanför Child's Restaurant.
Kontorstid: 10—1, 3—6 och 7—8
Telefon A4165. Svenska talas.

DR. BRANDSON
LÄKARE
216 Medical Arts Bldg.
Kontorstimmar från 2 till 4 endast eftermiddagen
Telefon. A-7067.

Kontorstelefon: A 3669.
Bostadstelefon: J 5667.
DR. T. GLEN. HAMILTON
LÄKARE
210—212 Somerset Bldg.
WINNIPEG, MAN.

DENTIST
DR. J WILLS MacLEOD
(L. D. S., D. D. S.)
652½ Main St. Tel.: A 4480
Mellan Logan och Henry.
Pyorhea treatment, plates, bridges, fillings, extractions.

DR. FRANK R. KING
TANDLÄKARE.
602 Main St. Kontorstimmar: 9.30 f. m.—6 e. m.
Suite 2. Aftnar enligt överenskommelse.
OMSORGSFULLT ARBETE UTFÖRES.
Telefon till Kontoret: N.6412.

Tel. A 1179 Bostad Tel. N 1784
DR. W. J. KING
Chiropractor
926-930 Somerset Bldg.
Winnipeg, Man.

DR. A. BLONDAL
818 Somerset Bldg.
Kvinno- och barnsjukdomar.
Kontorstid: 10—12 f.m.; 3—5 e.m.
Telefon: N 6410
Winnipeg, Man.

DR. M. R. BLAKE
M.R.C.S., Eng. L.R.C.P., London
508 McArthur Bldg.
Kontorstid: 4—6 e. m.
Kirurgi och kvinnosjukdomar.

ARNE J. L. OLSON
Skandinavisk massör
Är nu föreståndare för
THE CAMROSE BATH PARLOR
Ett samtal med mig är alldeles fritt, så varen ej rädda för att besöka mig.

SKAND. LÄKARE
C. N. GUNDESEN,
M. D., C. M., L. M. C. C.
Kontorstid: 11—12, 1—3 & 7—8.
Söndagar: 1—2 e. m.
Tel.: 168. Wetaskiwin, Alta.

Öppet 9—12 f. m.; 1—5 samt genom överenskommelse.
DR. N. W. SNIDER
Tandläkare
Clougher Block
Tel.: 222 Red Kenora, Ont.

DR. J. A. DEAN
Tandläkare
Kontorstid: 9—12 f. m.; 2—5 e. m.
Carmichael Block, Kenora, Ont.

JACKSON BROS.
Speciellt uppmärksammas postordere.
JUVELAR- och GULDSMEDAFFÄR, och JUVELREPARATIONER.
9962 Jasper Ave., East
Tel. 1747. Edmonton, Alta.

Köp era Ångbåtsbiljetter genom P. M. Dahl's Steamship Agency.